

Nr 268.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälskinn; given Stockholms slott den 3 maj 1946.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälskinn.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

F ö r s l a g

till

**förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen
den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade
förteckningen över pälskinn.**

Härigenom förordnas, att den vid förordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. nyssnämnda förordning, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1946.

Bilaga.

Förteckning

över

pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom.
förrordningen om skatt å vissa pälsvaror,

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning upptagna under nr 678—681.

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
Pälsskinn, beredda, lösa, av:	
<i>apa</i>	1: —
<i>björn</i> ,	
isbjörn	25: —
tvättbjörn (sjobb)	2: —
annan	20: —
<i>ekorrdjur</i> ,	
murmel	1: 50
petschaniky	0: 50
andra, såsom burunduk, ekorre och susliki	0: 25
<i>får</i> ,	
breitschwanz och persian	7: —
metis och sydvästpersian	4: —
astrakan, bessarab, indiskt lamm, koweit, krimmer, s. k. salzfelle, schiraz och svensk karakul	1: 50
annat får,	
mindre skinn, intill 2 700 kvadratcentimeter, s. k. »schma- schen»	—: 40
större skinn	1: 25
<i>get</i> ,	
killing och yemenkid	—: 50
annan	1: 50
<i>gnagare</i> — <i>andra än ekorrdjur</i> —	
bäver och chinchilla, äkta	25: —
sumpbäver (nutria)	3: 50
bisam	
nordlig	1: 50
sydlig	0: 75
hare, kanin och viscacha (eldslandsbisam)	0: 40
lämmel och marsvin	0: 10
andra, såsom hamster	0: 15
<i>giraff</i>	20: —
<i>hjordjur</i> ,	
älg	5: —
antilop, gasell och rådjur	1: —
andra, såsom hjort och ren	2: —
<i>hunddjur</i> ,	
blå-, platin-, silver-, svart- och viträv samt s. k. whiteface	13: —
annan räv	4: —
varg	7: —
andra, såsom hund, hyena och schakal	1: 50

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
<i>hästdjur,</i>	
zebra	15: —
andra, såsom föl och häst.....	5: —
<i>katt- och sibetdjur,</i>	
lejon, leopard, lodjur och tiger	25: —
jaguar, puma och snöleopard	15: —
gepard, ozelot och serval	8: —
huskatt	0: 75
andra, såsom leopardkatt, lokatt, ozelotkatt, servalkatt, sibetkatt, tigerkatt och vildkatt.....	2: —
<i>lamadjur, såsom guanaco och vikunja (vicuma).....</i>	1: —
<i>mullvad</i>	0: 10
<i>mårddjur,</i>	
havsutter (kamtschatkabäver)	300: —
utter, virginsk och annan	11: —
sobel	50: —
fiskarmård (virginsk iller) och skogsmård	25: —
järv	15: —
japansk mård och stenmård.....	7: —
flodiller och mink (närts)	6: —
sibirisk flodiller (kolinsky)	2: —
stinkdjur (skunk),	
nordamerikanska	1: 50
sydamerikanska	0: 60
andra, såsom grävling, hermelin, iller, vessla (lasky), phami och pervitsky	1: 50
<i>nötkreatur,</i>	
kalv	2: 50
andra	7: —
<i>pungdjur,</i>	
känguru och vallaby	2: —
opossum,	
australisk	2: —
nordamerikansk	1: —
ringtail	0: 75
sydamerikansk	0: 50
andra, såsom vombat.....	0: 75
<i>säldjur,</i>	
sjöbjörn (äka säl)	15: —
andra (inbegripet blueback och whitecoat)	4: —
<i>vildsvin</i>	3: —
s. k. <i>pannor</i> , lösa, av hästdjur och nötkreatur	0: 10
s. k. <i>ben</i> , lösa, av hästdjur, nötkreatur, ren och älg.....	0: 05

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 maj
1946.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, MOSSBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet fråga om *ändrade bestämmelser rörande beskattningen av vissa pälsvaror* samt anför därvid följande.

Enligt 1 § förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror skall särskild skatt till staten erläggas *dels* för sådana inom riket yrkesmässigt beredda lösa pälskinn, som finnas upptagna i en vid förordningen fogad förteckning, och *dels* för vissa slag av till riket införda pälsvaror, däribland beredda lösa pälsverk.

I 2 § stadgas, att skatten skall för inom riket beredda skinn erläggas av beredaren och för vara, som införes till riket, av den för vars räkning införseln äger rum.

Enligt 3 § 1 mom. utgår skatten för inom riket beredda skinn med det belopp för varje skinn, som anges i nyssnämnda förteckning. Vidare föreskrives i 3 § 2 mom. att för vara, som införes till riket, utgår skatten med 15 procent av varans värde enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av den tull, som enligt tulltaxan och gällande bestämmelser om tilläggstull belöper å varan; dock att i fråga om beredda lösa skinn av råv skatten skall utgå med minst det belopp, som skolat erläggas, därest beredningen verkställts inom riket.

I en den 20 november 1945 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift har *svenska pälsbranschens centralkommitté* — som representerade föreningen Sveriges pälsvarugrossister, svenska viltskinnshandlareföreningen, sektionen pälskinnberederier av Sveriges garveriidkares intressentförening, Sveriges körsnärsmästareförening, Sveriges päls-handlares riksförening och Sveriges pälsvaruarbetsgivareförening — hemställt att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för borttagande av pälsvarubeskattningen.

I nämnda framställning har centralkommittén till en början erinrat om att betänkligheterna mot införandet av den nu gällande pälsvarubeskattningen varit stora, särskilt med hänsyn till svårigheterna att riktigt avväga förhållandet mellan styckeskatten på inom riket beredda skinn och värdeskatten på importerade varor. Emellertid hade det genomförda skattesystemet under de gångna krigsåren fungerat på ett relativt tillfredsställande sätt. Sedan kriget numera avslutats och utrikeshandeln börjat komma i gång, föreläge dock ej längre de förutsättningar under vilka pälsvarubeskattningen tillkommit och som vore nödvändiga för att skattesystemet överhuvud skulle vara tänkbart.

Till belysande av de nu föreliggande olägenheterna med avseende å pälsvarubeskattningen har centralkommittén anfört följande.

Beredningsskatten är fastställd till fast belopp per skinn och utgår alltså med samma belopp vare sig det är fråga om skinn av hög eller låg kvalitet. Under tider av obetydlig import och export spelar detta ej en avgörande roll, men annorlunda blir förhållandet, då handelsvägarna öppnats och de mest olika pris på skinn av samma slag förekomma. Som exempel kunna vi nämna, att i oktober 1945 inköptes för beredning samtidigt:

100	råa	lokatt	à	14: 75	dollar
318	»	»	»	6: 10	»
300	»	»	»	3: 15	»

Den dyraste lokatten är alltså nästan fem gånger så dyr som den billigaste, men beredningsskatten är lika stor. Det nämnda exemplet kan mångfaldigas. Redan denna ojämnhet medför en betydande olägenhet. Än större bli svårigheterna med hänsyn till kravet, att beredningsskatt och importskatt skola medföra samma skattebelastning. Om bristande balans råder härutinnan, blir resultatet antingen att den inhemska berederineringen erhåller ett extra tullskydd, vilket ej är meningen, eller ock att de inhemska berederierna bliva handikappade i sin konkurrens med de utländska. Med de stora variationer i pris, som skinn av ett och samma slag numera kunna uppvisa, finner man, att det blir omöjligt att fastställa en beredningsskatt, så att ej avsevärda orättvisor i den ena eller andra riktningen uppkomma.

Även om nu nämnda svårighet icke vore för handen, utan man vid en viss tidpunkt skulle kunna fastställa beredningsskatten på ett skinn, så att den riktigt motsvarade importskatten, så skulle man icke vara så mycket hjälpt därmed. Genom prisfluktuationerna på världsmarknaden skulle den bestämda skattesatsen snart bliva »oriktig» sett ur synpunkten, att riktig proportion måste råda mellan importskatt och beredningsskatt. De beredningsskattesatser, som fastställdes år 1943, motsvara ej längre priserna på världsmarknaden. Vi tillåta oss att anföra ett litet exempel — ett bland de många:

En grossist köper 5 000 råa nordamerikanska opossum över London, där skinnen beredas.

Kostnad: 5 000 st. à 1 dollar (4: 20)	kronor	21 000
Beredning, frakt, kostn. à 0: 80 kr.	»	4 000
Tull à 4: — kr. för 450 kg.	»	1 800
		kronor	26 800
Importskatt	»	4 020
		Summa kronor	30 820.

En annan grossist köper 5 000 råa nordamerikanska opossum direkt från U. S. A. att beredas i Sverige:

Kostnad: 5 000 st. à 1 dollar (4:20)	kronor	21 000
Beredning, frakt, kostn. à kr. 0:80	»	4 000
Tull à 1 kr. 50 öre för 450 kg	»	675
Beredningsskatt à kr. 1:50	»	7 500

Summa kronor 33 175.

I det senare fallet, då *svensk* arbetskraft utnyttjas för beredningen får importören sålunda betala 2 355 kronor mera, enbart på grund av den ojämnna beskattningen. Vid beräkningen har ej hänsyn tagits till att beredda skinn äro lättare än oberedda och att alltså i exemplet tullen å de beredda skinnen bör vara lägre än vad som angivits. Nu nämnda nackdelar för den svenska berederinäringen föreligger icke endast beträffande skinn, som skola importeras. De svenska skinnberedarna stå redan nu inför det överhängande hotet, att råa pälskinn av billigare kvalitet utföras ur landet för beredning och därefter återinföras hit, enär detta på grund av beredningsskatten ställer sig billigare. På grund av de ständigt och hastigt växlande priserna på världsmarknaden skulle det erfordras en däremot svarande fortlöpande justering av skattesatserna. Det torde knappast behöva framhållas, att ett sådant system ej kan komma i fråga. Riksdagen kan ju ej gärna fortlöpande satsa sig med pälsvarupriserna på världsmarknaden, innebärande anskaffande av informationer rörande modeutvecklingen beträffande pälskinn, tillgång och efterfrågan på olika slags skinn, nya skinnsorter uppkomna genom mutationer och nya tillverkningsmetoder etc., samt därefter fatta beslut rörande ändring av beredningsskatten med den snabbhet, som skulle vara nödvändig, om åsyftad verkan skulle uppnås. Vidare är det uppenbart, att ett ideligt ändrande av skattesatserna skulle ur andra synpunkter leda till oeffterrättliga förhållanden.

Under återopande härav har centralkommittén framhållit, att den nuvarande pälsvarubeskattningen utgjorde en fara för de svenska skinnberedarierna och icke rimligen borde bibehållas sedan mera normala förhållanden nu åter inträtt.

Över nämnda framställning ha, efter remiss, utlåtanden avgivits av *kommerskollegium*, *generaltullstyrelsen* och *kontrollstyrelsen*. Vid det av kommerskollegium avgivna utlåtandet ha fogats yttranden från *samtliga handelskamrar*, *Sveriges köpmannaförbund* och *Sveriges industriförbund*.

Av innehållet i remissvaren må följande omnämnas.

Kommerskollegium har i sitt utlåtande understrukit, att olägenheter vore förenade med gällande pälsvarubeskattning. Kollegium ansåge därför, att denna beskattning nu borde bli förämål för omprövning. Emellertid ifrågasattes om icke frågan om beskattningens slopande borde upptagas till behandling först i samband med frågan om ett eventuellt upphörande av den allmänna omsättningsskatten. Enligt kollegii mening borde åtgärder snarast vidtagas i syfte att åvägabringa en bättre överensstämmelse mellan beredningsskatt och importskatt å pälsvaror.

Av de hörda *näringsorganisationerna* har flertalet tillstyrkt svenska pälsbranschens centralkommittés framställning. Från vissa organisationers sida

ha framförts olika förslag i syfte att ernå en riktig avvägning mellan beredningsskatten och importskatten. Enligt vad flera organisationer uttalat borde därjämte vid en omprövning av pälsvarubeskattningen hänsyn tagas till det förhållandet att pälsverk icke alltid vore att betrakta såsom lyxvaror utan stundom utgjorde rena nödvändighetsartiklar för vidsträckta befolkningslager.

Generaltullstyrelsen har i sitt utlåtande — som är dagtecknat den 20 februari 1946 — anfört, att styrelsen icke ansett sig kunna förorda att skatten å pälsvaror borttoges; det kunde nämligen icke bestridas, att pälsvaror till övervägande delen utgjordes av lyxbetonade artiklar eller sådana mera umbrella- bärbara varor, beträffande vilka en särskild beskattning under nuvarande förhållanden finge anses vara motiverad.

I sitt utlåtande har *generaltullstyrelsen* härefter närmare behandlat de olika sätt, på vilka de nuvarande olägenheterna skulle i möjligaste mån kunna undanröjas. I första hand ifrågasatte *generaltullstyrelsen*, huruvida icke en återgång till den förut tillämpade skärpta allmänna omsättningsskatten jämte skärpt kontroll över skattens utgörande borde tagas under övervägande. Därest en sådan återgång icke befundes lämplig, borde i stället en övergång till värdebeskattning för inom riket beredda skinn göras till föremål för undersökning. Endast om det skulle finnas icke vara möjligt att uppnå en tillfredsställande lösning enligt något av nämnda två alternativ, borde en ändring av de nuvarande bestämmelserna angående beskattning av beredda lösa skinn vid införseln vidtagas. *Generaltullstyrelsen* måste dock bestämt avstyrka en övergång till styckeskatt för dessa skinn med en klassificering av varorna enligt nu gällande förteckning. De påtalade olägenheterna med det nuvarande beskattningssystemet syntes emellertid kunna i väsentlig mån undanröjas genom en viss utvidgning av den särskilda bestämmelse, som nu gällde i fråga om skinn av räv, nämligen att importskatten skulle utgå med minst samma belopp som utginge vid beredning av dylika skinn inom riket. Det kunde visserligen förutses, att en ändring i denna riktning komme att medföra tulltekniska svårigheter och ökat arbete vid tulltaxeringen. *Generaltullstyrelsen* vill emellertid icke motsätta sig, att nämnda regel utsträcktes till att gälla även i fråga om andra slag av skinn, som utan allt för stora svårigheter kunde identifieras av de tulltaxerande tjänstemännen.

I anslutning härtill har *generaltullstyrelsen* åberopat en vid utlåtandet fogad förteckning över de skinnslag, beträffande vilka sistnämnda beskattningsmetod syntes kunna ifrågakomma. Enligt denna förteckning skulle den vid import av lösa skinn av räv gällande beskattningsregeln göras tillämplig i fråga om följande skinn:

bisam	kanin och hare
ekorre	killing
föl	mullvad
hamster	murmél
kalv	nutria

närts	ädelräv: platina-, blå-, silver-, svart- och viträv samt white-face (en grupp)
opossum:	annan räva
australisk	ädelfår: hel- och halvpersian, breit- schwanz, astrakan, tibet och salz- felle (en grupp)
andra slag	annat får:
skogsmård	lammskinn, intill 2 700 kvadratcen- timeter, s. k. »schmaschen»
skunk (utan uppdelning)	andra slag.
säl:	
sjöbjörn	
annan	
utter (utan uppdelning)	

Kontrollstyrelsen har i sitt den 30 mars 1946 dagtecknade utlåtande an-
fört, att det låge i öppen dag, att svårigheter kunde inställa sig vid tillämp-
ningen av nu gällande beskattningssystem, bl. a. då det gällde att åstadkom-
ma en sådan avvägning av de skattebelopp, som skulle åvila inom riket
beredda skinn, att de någorlunda motsvarade värdeskatten vid import av
dylika skinn. Emellertid hade pälsvaruskatten i dess nuvarande form under
tiden efter dess införande fungerat i stort sett tillfredsställande, och nack-
delarna av att två till sin art vitt skilda beskattningstyper tillämpats vid be-
redning inom riket respektive vid import hade icke varit särskilt framträ-
dande. En väsentlig anledning härtill vore, att den inhemska skinnhante-
ringen under det nu avslutade världskriget varit hänvisad huvudsakligen till
vad landets egen produktion kunnat åstadkomma. Sedan pälsskinnimport av
större omfattning numera återupptagits, bleve emellertid olägenheterna allt-
mera märkbara, varför åtgärder för undanröjande av dessa lämpligen borde
vidtagas.

I sitt utlåtande har kontrollstyrelsen härefter — under hänvisning till i
utlåtandet åberopade sammanställningar — anfört, att under tiden efter den
1 juli 1945 en kraftig ökning av importen av skinn inträtt, och att på grund
av beskattningssystemets utformning pälsvaruskatten vid import, för varje
skinn räknat, i vissa fall vore avsevärt högre och i andra fall lägre än den
skatt, som skolat erläggas vid beredning inom riket. Enligt vad som upp-
lysts för kontrollstyrelsen kunde man räkna med att svenska köpare av
skinn i förhållandevis liten omfattning plägade inköpa pälsskinn efter de
högsta prisnoteringarna. Det vanligaste vore, att pälsskinn inköptes till ge-
nomsnittspriser, i vilka fall pälsvaruskatten vid import för varje skinn räk-
nat ungefärligen motsvarade de skattebelopp, som gällde för inom riket be-
redda skinn av motsvarande slag. I de fall däremot, där pälsskinn kunde in-
köpas till så låga priser att skatten vid import, såsom f. n. vore fallet i fråga
om opossum, bleve avsevärt lägre än vid beredning inom riket, komme det
att vara lönande att låta verkställa beredningen av importskinnet i utlandet.

Beträffande generaltullstyrelsens förslag om uttagande vid import av en
kombinerad stycke- och värdeskatt å vissa skinn har kontrollstyrelsen upp-
lyst, att den av generaltullstyrelsen åberopade förteckningen över sådana
skinn, beträffande vilka den vid import av lösa skinn av räva gällande be-

skattningsregeln kunde ifrågakomma, upprättats efter samråd mellan ämbetsverken. Enligt kontrollstyrelsens mening kunde det antagas, att värdeskatten vid import endast i relativt fåtaliga fall skulle komma att utgå med lägre belopp än styckeskatten; och genom att förteckningen begränsats att avse ett förhållandevis litet antal skinnslag skulle dessa skinn vid import utan större svårighet kunna klassificeras av vederbörande tulltjänstemän.

Kontrollstyrelsen — som berett representanter för de nyssnämnda branschorganisationerna tillfälle att framföra sina synpunkter på de med förevarande skatteproblem sammanhängande frågorna — har med avseende å generaltullstyrelsens förenämnda förslag vidare anfört.

Av representanter för organisationerna har framhållits att, därest kombinerad stycke- och värdeskatt skulle tillämpas vid import av beredda skinn av ovan angivna slag, en uppdelning på olika arter av skinn av opossum, skunk och får vore nödvändig, enär prisspänningen emellan de olika skinnarterna inom ettvarvt av nämnda slag vore alltför betydande.

Såsom av generaltullstyrelsens förteckning framgår skulle det icke vara möjligt för tullverkets tjänstemän att kunna klassificera olika arter av skinn av opossum och skunk. Därest nu avsedd jämförelse mellan värdeskatt och styckeskatt skall kunna komma till stånd beträffande förevarande skinnslag, skulle det sålunda vara erforderligt att utan hänsynstagande till den av branschrepresentanterna uttalade uppfattningen fastställa enhetliga skattesatser för skinn av å ena sidan andra slag av opossum än australisk opossum och å andra sidan skunk. Detta skulle emellertid medföra en betydande ojämnhet i beskattningen, enär skinnen av nordamerikansk opossum och skunk i allmänhet betinga ett dubbelt så högt pris som skinnen av sydamerikansk opossum respektive skunk. Då nämnda skinnslag för närvarande införas till riket i betydande omfattning, torde man icke kunna bortse från de av dessa ojämnheter föranledda olägenheterna. Vad vidare angår skinn av får har generaltullstyrelsen föreslagit en uppdelning å allenast två grupper, nämligen ädelfår och annat får. Då skatt för inom riket beredda skinn av får med hänsyn till det stora antalet arter av fårskinn jämväl i fortsättningen torde böra beräknas efter flera än två skattesatser, synas skinn av får icke kunna upptagas i förteckningen över pälskinn, för vilka kombinerad stycke- och värdeskatt skall tillämpas. Dylig skatteteknisk behandling av importerade fårskinn förefaller emellertid icke vara oundgängligen erforderlig, därest styckeskattesatserna å de mera prisstabila skinnen av får i huvudsak skulle bibehållas vid de nuvarande, relativt låga beloppen. I den av generaltullstyrelsen förordade förteckningen ha slutligen bland andra skinnslag upptagits även skinn av hamster och hare. Kontrollstyrelsen får med hänsyn till de upplysningar, som i ämnet lämnats av representanterna för pälsvarubranschen, förorda, att icke heller sistnämnda, ur skattesynpunkt mindre betydelsefulla skinnslag medtagas i ifrågavarande förteckning. Däremot får kontrollstyrelsen i anledning av framställningar från branschrepresentanterna för sin del tillstyrka, att skinn av lokatt och sjubb upptagas i densamma.

Kontrollstyrelsen har därjämte lagt fram ett förslag till ändring av den förteckning, som fogats vid 1943 års förordning om skatt å vissa pälsvaror; och till motivering härför har kontrollstyrelsen anfört, att anledningen till olägenheterna av det nuvarande skattesystemet ytterst vore att söka i det förhållandet, att de gällande skattesatserna för inom riket beredda skinn

på grund av prisförskjutningar kommit att åtminstone beträffande vissa skinnslag väsentligt avvika från de vid import av färdigberedda skinn påförda skattebeloppen. Kontrollstyrelsen ville erinra om att avsikten vid införandet av nu gällande förordning om skatt å vissa pälsvaror varit, att styckeskattesatserna för inom riket beredda skinn skulle ungefärligen motsvara den värdeskatt å 15 procent, som skulle utgå vid import av skinn av motsvarande slag. Kontrollstyrelsen hade därför undersökt möjligheterna att genom fastställande av en ny med hänsyn till de ändrade prisförhållandena jämkad skatteskala kunna eliminera de nu föreliggande anmärkningarna. Inom kontrollstyrelsen hade för den skull utarbetats en ny förteckning, i vilken på grundval av nuvarande priser för varje skinnslag angivits den styckeskatt, som närmast svarade mot värdeskatten vid import av ett färdigberett skinn av medelgod kvalitet. I samband därmed hade förteckningen givits en i vissa hänseenden förändrad uppställning. I den nu gällande vid 1943 års förordning om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälsskinn, som skulle vara belagda med beredningsskatt, vore i bokstavsordning angivna vissa bestämda skinnslag. På grund härav hade sagda förteckning icke blivit fullständig, varför vissa, mindre vanliga skinnslag kunnat beredas utan skatt. Det hade därför syntts lämpligt, att överarbeta förteckningen jämväl ur systematisk synpunkt. Den omarbetade förteckningen innefattade samtliga nu beskattade skinnslag med tillägg av bland annat s. k. pannor av hästdjur och s. k. ben av hästdjur, nötkreatur, ren och älg. Såsom en följd av systematiseringen hade i förteckningen i vissa fall skattesatserna måst jämkas genom att flera skinnslag sammanförts till gemensamma grupper. Den på sätt nu angivits inom kontrollstyrelsen överarbetade förteckningen hade förelagts nyssnämnda representanter för pälsvarubranschen, vilka, sedan vissa jämkningar företagits i fråga om en del skinnslag, förklarat sig icke ha någon erinran att framställa mot densamma. Dessa representanter hade uttalat, att de ansåge, att den i framställningen av den 20 november 1945 påvisade ojämnheten i beskattningen av å ena sidan importerade beredda pälsskinn och å andra sidan inom riket beredda pälsskinn skulle bli undanröjd, därest de nu förordade ändringarna i skattesatserna komme till utförande. För den skull vore enligt representanternas uppfattning ytterligare åtgärder i anledning av förevarande framställning icke påkallade.

Slutligen har kontrollstyrelsen anfört.

I enlighet med det nu anförda föreligga sålunda två alternativa förslag till reglering av de i den remitterade framställningen påvisade ojämnheterna i fråga om skattebeloppens storlek. Det må dock framhållas, att vilket alternativ man än väljer, de nuvarande styckeskattesatserna synas böra bli föremål för viss jämkning. Enligt det ena alternativet skulle det i fråga om skinn av räv gällande systemet, att skatten vid import av berett skinn minst skall uppgå till lägst styckeskatten å inom riket beredda skinn, utsträckas att omfatta ytterligare ett begränsat antal ur skattesympunkt mera betydande skinn. För detta alternativs genomförande erfordras, att enhetliga styckeskattesatser tillämpas bland annat i fråga om skinn av skunk och opossum

Enligt det andra alternativet skulle det nuvarande skattesystemet bibehållas oförändrat, vilket vore möjligt, då avsedd jämnhet i beskattningen för närvarande ernås, därest de föreslagna jämkningarna i skattesatserna komma till stånd.

Med hänsyn till de ovan påpekade ojämnheter i beskattningen, som skulle uppstå, därest enhetliga skattesatser komma att gälla för framförallt sådana skinnslag som opossum och skunk, anser kontrollstyrelsen, att företräde bör givas åt det senare alternativet. Styrelsen har härvid även särskilt beaktat, att alternativet med allenast jämkning av skatteskalen icke skulle innebära någon ändring i själva skattesystemet och heller icke medföra några skattetekniska olägenheter, vilket däremot bleve fallet, därest det nu i fråga om skinn av räv tillämpade beskattningssystemet skulle utsträckas att omfatta ytterligare ett antal skinnslag. Enär de förordade skattesatserna å inom riket beredda skinn äro så avvägda, att skatten i allmänhet skulle komma att understiga motsvarande värdeskattebelopp vid import, torde vidare icke heller fiskaliska skäl tala för en dylik utvidgning.

De av kontrollstyrelsen förordade jämkningarna i skattesatserna torde, såvitt inom kontrollstyrelsen kunnat bedömas, under mera normala förhållanden komma att medföra någon höjning av statsverkets inkomst av pälskatten i jämförelse med en tillämpning av nuvarande skattesatser.

*Departements-
chefen.*

Den särskilda beskattningen av vissa pälsvaror, vilken infördes år 1943 i samband med att den skärpta omsättningsskatten å dessa varor borttogs, är behäftad med vissa svagheter, främst därutinnan att pälsvaruskatten uttages efter olika grunder allteftersom skinnen beredas inom riket eller importerats. I förra fallet utgår skatten sålunda såsom en styckeskatt, medan skatten vid import beräknas efter värdet av den importerade varan. Vidare är den nu gällande lagstiftningen bristfällig i så måtto, att styckeskatten givetvis icke kan anpassas efter skinnens olika kvalitet eller efter det större eller mindre arbete, som efter beredningen nedlägges å dem.

Dessa olägenheter med avseende å pälsvarubeskattningen ha hittills, så länge importen av skinn under kriget varit av ringa omfattning, icke gjort sig gällande i någon högre grad. Efter det handelsförbindelserna med utlandet kunnat återupptagas, ha emellertid olägenheterna blivit mera framträdande.

I den av svenska pälsbranschens centralkommitté ingivna framställningen i ärendet har yrkats, att den särskilda pälsvarubeskattningen skulle helt borttagas. Denna hemställan har emellertid avstyrkts av de i ärendet hörda centrala myndigheterna bland annat under den motiveringen, att pälsvaror till övervägande delen utgjordes av lyxbetonade artiklar eller sådana mera outhärliga varor, beträffande vilka en särskild beskattning under nuvarande förhållanden syntes böra bibehållas. Även för egen del anser jag mig böra avstyrka, att skatten å pälsvaror i nuvarande läge borttages. Å andra sidan vill jag självfallet icke motsätta mig att sådana ändringar av beskattningsreglerna vidtagas, att de föreliggande olägenheterna såvitt möjligt undanröjas.

Beträffande sättet för avhjälpan av dessa olägenheter ha olika lösningar ifrågasatts. Vad först angår den av generaltullstyrelsen berörda frågan om

återgång till den skärpta omsättningsskatten å pälsvaror i förening med en skärpning av kontrollen över skattens utgörande anser jag en dylik återgång icke böra tagas under övervägande. Ej heller kan jag förordna en övergång till värdebeskattning för inom riket beredda skinn.

I övrigt ha från remissinstansernas sida framförts i huvudsak två olika alternativ till ändrad lagstiftning med avseende å pälsvarubeskattningen. Det ena alternativet, som framlagts av generaltullstyrelsen, innebär att den särskilda bestämmelse som nu gäller i fråga om skinn av räv — nämligen att importskatten skall utgå med minst samma belopp som utgår vid beredning av dylikt skinn inom riket — utsträcker att gälla även beträffande vissa andra slag av skinn, vilka utan alltför stora svårigheter kunna identifieras av de tulltaxerande tjänstemännen. Enligt det andra alternativet, som utarbetats inom kontrollstyrelsen, skulle den vid 1943 års förordning om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen omarbetas på så sätt, att för varje skinnslag skulle på grundval av nuvarande priser angivas den styckeskatt som närmast svarade mot värdeskatten vid import av färdigberedd skinn av medelgod kvalitet.

Såsom kontrollstyrelsen framhållit är det förstnämnda, av generaltullstyrelsen förordade alternativet förenat med den olägenheten, att enhetliga styckeskattesatser måste fastställas för vissa slag av skinn, såsom skinn av får, opossum och skunk, ehuru en avsevärd prisspanning råder mellan importerade skinn av samma slag.

Beträffande det andra alternativet — d. v. s. förslaget om jämkning av den styckeskatt, som utgår enligt nu gällande förteckning — skulle ett genomförande härav visserligen icke innebära ett avhjälpande på längre sikt av föreliggande olägenheter. Däremot skulle de ojämnheter i pälsvarubeskattningen, som i första hand föranlett att frågan om denna beskattnings fortbestånd nu tagits upp till diskussion, bliva undanröjda åtminstone för den närmaste framtiden. Med hänsyn härtill och då vederbörande representanter för pälsvarubranschen förklarar, att därest sistnämnda alternativ genomfördes, ytterligare åtgärder i anledning av den nu föreliggande framställningen icke vore påkallade, bör enligt min mening företräde givas åt detta alternativ. Jag förordar sålunda, att den vid 1943 års förordning fogade förteckningen ändras och kompletteras på sätt kontrollstyrelsen föreslagit.

I enlighet härmed har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälsskinn*. Den förteckning, som intagits i detta författningsförslag, är i huvudsak likalydande med den inom kontrollstyrelsen upprättade förteckningen.

I fråga om de detaljändringar som nu förordas i styckeskattesatserna må här omnämnas, att skatten för skinn av opossum sänkes från 3 kronor till 2 kronor för australisk, från 1 krona 50 öre till 1 krona för nordamerikansk och från 60 öre till 50 öre för sydamerikansk opossum. Å andra sidan höjes styckeskatten för skinn av mink (närts) från 5 kronor till 6 kronor, för skinn av ozelot från 6 kronor till 8 kronor, för skinn av bl. a. silver-

räv från 12 kronor till 13 kronor samt för s. k. kalvpannor från 5 öre till 10 öre.

Såsom kontrollstyrelsen anfört kan det antagas, att de nu föreslagna ändringarna av styckeskattesatserna under mera normala förhållanden — sedan bl. a. den nuvarande mycket betydande importen av skinn av opossum nedgått — kunna komma att medföra en viss höjning av statsverkets inkomster av pälsvvaruskatten i jämförelse med en tillämpning av de nuvarande skattesatserna.

Föredraganden hemställer härefter, att nyssnämnda, inom finansdepartementet upprättade förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvvaror fogade förteckningen över pälsskinn måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

W. Dickson.